

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - številka 74.

Štev. 126.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. junija 1899.

Letnik XXVII.

Same besede!

Klub liberalnih deželnih poslancev kranjskih je v sobotnem »Narodu« objavil neko izjavo, v kateri odgovarja izjavi vodstva kat.-nar. stranke glede skupnega protesta zoper Wolf-Schönerer-Schweglov nemško-narodni program. Izjava naših lib. deželnih poslancev diši precej močno po krepkovednem duhu, ki veje v uredništvu »Slov. Naroda«, tako, da bi se ji prav nič ne čudili, če bi jo bila podpisala samo gg. dr. Tavčar in Malovrh. V stvari sami pa je ta izjava naših kristaliziranih liberalnih politikov tem pohlevnejša in krotkejša.

Najprej malo kritikovanja. potem nekaj konstatovanja, zatem nekaj neresničnih ali vsaj nepopolnih trditev in na koncu velik klicaj v obliki krepkega razžaljenja vodstva naše stranke — pa je zveržena izjava, katero so volens volens na komando užaljenih narodnih svetnikov Hribarja in Tavčarja podpisali vsi lib. dež. poslanci.

Povedali so v tej izjavi ti gospodje reči, ki jih je »Narod« že stokrat trdil, in smo mu jih že stokrat izpodbili, zato danes ne bomo vnovič razpravljali o zanimivem vprašanju, zakaj so ti gospodje še tudi letos dovolili nemškemu gledališču tako veliko, »Naši straži« pa tako bagatelno podporo; ne bomo odgovarjali na podlo trditev, da je kat.-nar. stranka podpora »Naši straži« na direktno ilojalen način spravila v razgovor, zakaj povedali smo že nekoč, da je klub lib. dež. poslancev že par dni pred ono razpravo sklenil, da nobeden njegovih članov ne sme glasovati za več, nego 100 gld. za »Našo stražo« ter da je to za klubove člane klubovo vprašanje; tudi se ne bomo prepirali o tem, kako so se gg. dr. Fer-

jančič, Hribar in Povše radi od Hribarja proponiranega protesta dogovarjali, ker smo v tem pogledu že v soboto iz popolnoma zanesljivega vira in kompetentne strani stvar pojasnili; končno ne bomo dokazovali, je-li lib. stranka pravno pogodbo kršila ali ne, ker je to za vsacega sploh še mislečega človeka tudi že dognana stvar; pač pa konstatujemo, da lib. dež. zborški klub do danes priznane zveze z Nemci dejansko še ni pretrgal, da se dr. Tavčar še vedno hodi ekselenci Šveglu poklanjat, kakor pred in med spravo, da dr. Schaffer še vedno sedi v dež. šolskem svetu kot skupni zaupnik lib. in nemškega dež. zbor. kluba, in da dr. Tavčar in Hribar še nista ničesar storila, da bi dr. Schaffer ta svoj mandat odložil; da so v dveh slučajih, ko sta se dve občini (Rob in Bled) Nemcem v prid delili, liberalni dež. poslanci glasovali skupaj z Nemci proti katol.-narod. poslancem itd. itd. Skratka postopanje liberalnih dež. poslancev v dobi med spravo in po spravi se prav nič ne razlikuje od njihovega postopanja pred spravo. In ker do danes lib. deželnozborški klub še ni slovenskemu svetu in tudi ne klubu kat.-narodnih poslancev najmanj pa vodstvu katol.-narodne stranke naznanil, da nima nobene zveze več z Nemci, in ker je temveč pri pogajanjih za spravo sam priznal — vsaj glede podpore nemškemu gledališču —, da je napram Nemcem vezan, smo povsem opravičeni trditi, da zveza z Nemci prej kakor slej obstoji in se dejansko izvršuje.

Bombastična izjava kluba liberalnih dež. poslancev nam je sicer oficijelno potrdila, da se je bila zveza z Nemci sklenila, ni nam pa oficijelno naznanila, da je ta zveza pretrgana in da več ne obstoji. To pa naj bi bili gospodje slovenskemu svetu pred vsem povedali in potem bi ne tre-

balo gostobesednega pojasnjevanja in zagovarjanja. Če gospodje to store in če se bodo njih dejanja skladala z njihovimi besedami, potem bomo verjeli, da nimajo nobene zveze in tudi rahle dotike ne z Nemci in potem bomo z njimi govorili. — Preje pa ne!

Zadružno skladišče v Podjurski dolini.

Celovec, 2. junija.

Na zadružnem skladišču v Sinči vasi se je začelo binkoštni terek delati. Opeke se je bilo poprej že navozilo 70.000 kosov, apna čez 300 birnov, poleg tega precej kamena, peska in drugih potrebščin. Stavba bode impozantna: 18 m dolga, 13 m široka in 12 m visoka. Ker bo poslopje stalo tik železniškega jarka, kjer se mnogo vode nabira, in ker podzemna voda v Sinčivasi sploh ob deževju stoji na 1-5 m, bode klet v pritličju in se bo od treh strani zasula tako, da se sprednja tretjina rabi lahko za čakalnico in prodajalnico, zadnji dve tretjini pa bode služili kot klet in kedar se bo mogel kupiti motor, bode tam tudi zanj prostora. Po nasipu gori se bo vozilo blago kar naravnost v višje parterre, kjer je na zapadni strani prostor za promet, na vzhodni pa bo stanovanje hišnika in shramba za blago, ki se ne sme dajati v klet. Nad temi prostori sta v višavi 3 do 9 m dva podlancja za nasipanje žita; podlanci se bodo položili na traverze, tako da zamorejo v sili nositi 25 vagonov žita, to je 2500 metričnih stotov. Zidovje je sicer šibko, a v poslopju samem se vzdigujeta dva močna stebra, na katerih večinoma vsa teža sloni, in kjer na zunanjih stenah sloni kaj teže, so tudi vzdani stebri.

LISTEK.

Napredno pismo.

Gospod urednik!

Kaj Vam pa v glavo pade?! Kako si upate prirejati slavnosti? Mar ne veste, da imamo za to le mi privilegij? In posebno še Hrvate, kedo ima pravico vabiti jih v našo domovino? Mi, to je, naš Tavčar, k večjemu še naš Hribar, drug pa ne izmed Slovencev.

Prirejati slavnosti, na katerih ne govori slavnostnega govora dr. Tavčar, je predrznost. Bratiti se s Hrvati, ako jih ni pozdravil in jim v rožnatem govoru napil dr. Tavčar, je smelost, katera je mogoča le pri Vaši stranki, ki z nogami tepta stare tradicije. Pisati poročilo o bratstvu s Hrvati sme samo Malovrh, ker je med njimi — kakor znano — študiral in zbiral izkušnje za sedanje žurnalistično delovanje. Vse to zapišite si za ušesa.

»Kedar nečem slišati, pa ne slišim, kedar nečem videti, pa ne vidim«, tako nekako pravi nekje junak Tavčarjeve povesti. To je modro načelo, to je pameten princip. Zakaj bi se ga torej ne držal »Slov. Narod«? Tako torej nismo videli Vaše slavnosti in nismo slišali besed naukušanja,

ki so se govorile v Ljubljani ne samo pri slavnosti sami, marveč tudi drugod. Mi tajimo slavnost, torej je ni bilo — za nas. Vas bomo že naučili, prirejati slavnosti brez nas. Slavnost, pri kateri ne govori dr. Tavčar, in o kateri ne poroča Malovrh, se ednostavno prezira. Ali to kaj pomaga ali ne, to nam nič mari. Štrus tudi skrije glavo, kedar se mu bliža kaj neprijetnega; da kaže zadnji del svojega štrusovega trupla svetu, to ga ne skrbi. Ako skrijemo glavo, je to za nas zelo častno, ker s tem pokažemo samo, da jo še imamo. Nekateri sicer, ker je ne vidijo, trdijo, da smo jo izgubili, toda za zlobneže se ne brigamo.

Ko bi bili mogli doseči vsaj toliko, da bi Hrvatje ne bili videli te slavnosti, toda to žal ni bilo mogoče. Zato pa bomo odslej zabavljali vsakemu hrvatskemu listu in ga napadali, ako bo pisal o Vaših zadevah, kakor zabavljamo »Hrvatski domovini« in jo napadamo, ker je poročala o slavnosti. Mogoče, da se nas Hrvatje ustrašijo in molčé, toda ker smo skrili svojo glavo, ne vem, če se bodo ustrašili tega, kar kažemo sedaj svetu.

Zato pa stavimo svoje upanje na privatna pisma znancem na Hrvaškem. Mogoče, da na ta način dosežemo, da bodo hrvaški listi molčali o krščansko-socialnem delovanju in gibanju med nami. Nimamo sicer veliko upanja, ker Hrvatje

imajo bistre oči in nečejo skrivati svoje glave, ker jim tega tudi treba ni. Ali dobro in lepo bi bilo, ko bi se o teh prebitih krščanskih socialcih ne govorilo in ne pisalo. »Molčé prezirati«, to bodi naša deviza. Ti krščansko-socialni divjaki so sicer tako propali, da se za devize Tavčar-Malovrhove ne brigajo, ali morda te devize sicer komu zamažejo oči, da ne vidi, in ušesa, da ne sliši, in to je dobro.

Nekdo je sicer rekel, da je naša stranka sedaj podobna puščavi Sahari, ne sicer samo radi tega, ker je nerodovitna, marveč, ker v nji štrusi vtikajo glave v pesek, pa taki dovtipi nas ne bole. Boljše je, da imamo glavo v pesku, kakor pa, da bi gledali, kako se Vi gibljete in razvijate, ker tako gibanje nas bi strašno jezilo. Jeza pa je zdravju škodljiva. Zdrava jetra mora že imeti, kedor hoče prenašati Vaše početje, to pravim. Kakor se čuje, gre dr. Tavčar v Karlove vane, ki pomagajo bolnim na jetrih. Ako je ta vest resnična, potem imate Vi na vesti in Vaša stranka bolezen našega voditelja.

Naj bi Vas pekla vest zaraditega noč in dan, to Vam želi

V Ljubljani, 3. junija 1899.

Janez Naprednik,
služabnik liberalne misli.

Tako bomo štedili stavbeni material, stavba bo pa vendar tako sezidana, da se vsak čas lahko izpremeni v hišo za stanovanje. Prepričani smo pa, da tega nikdar ne bo treba. Iz prvega nadstropja bode peljal lahak 40 m dolg most na visoko ležečo železniško progo, tako, da se bo hitro in ceno moglo delati.

Cena stavbe je nizka, za zdaj je še ne moremo povedati; ker stavbeno gradivo dajejo kmeti sami, seveda za pošteno plačo, bode mogoče vse vkup postaviti za pošteno ceno.

Do začetka septembra upamo, da bo vse gotovo in da bomo mogli otvoriti pravočasno novi zavod, da bodo ljudje letošnjo žetev mogli vsi prodati že po zadruzi. Ovir nam ne bo mogel nikdo delati, vsaj upamo, da ne, ker pri stavbeni komisiji zastopnik južne železnice ni imel nobene ugovora.

Nasprotniki so trosili med ljudstvo vest, da se bo zadrugi prepovedalo zidanje. Zdaj v Velikovcu snujejo enako zadrugo pod nemško-narodnim vodstvom, ali kmetom v korist? Ne, marveč z namenom, da uničijo naš zavod.

Jasno je, da dva enaka zavoda na enem kraju ne bodeta prospevala, toraj vederemo, kateri se bo vzdržal; nas ni strah, ali žali nas, da bodo nasprotniki začeli boj zoper nas morebiti z deželni in morebiti tudi državnim denarjem.

Pri poljedelskem ministerstvu se je vložila prošnja za podporo, ali noben lokalni faktor, niti kmetijska družba, niti deželni odbor, niti deželna vlada, od katere še najbolj pričakujemo pravičnosti, ne bode priporočala našega podjetja, da pa bodo vsi za nemško skladišče, in ministerstvo bode težko moglo delati drugače, kakor podpirati z državnim premoženjem obstrukcijo in prepuštili našim lastnim močem, da se osvobodimo sami.

Morebiti se varamo, in mogoče da bo vlada enako podpirala nas in nasprotnike, hvaležni bi ji bili, v kolikor je hvaležnosti vredna.

Naš zavod zida naudušena ljubezen do naših kmetov in posamezni zadržniki obljubili in vplačali so že svote, ki so v primeri z njihovim premoženjem izvanredno velike. Take požrtvovalnosti pri nasprotnikih ni, žalibog, da imajo oblast v rokah in da morejo razpolagati z javnim premoženjem. Zanimivo je, da so Nemci, predno so še kako zadrugo spravili vkup, šli tožiti k ministerstvu, da mi delamo samo narodni razdor in da hočemo mesto Velikovec uničiti: stara volkovska pritožba, da mu jagnje kali vodo. Če bode vlada tem poročilom verjela, potem ji čestitamo, da ima tako dobre živce.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. junija.

Thun-Szellov političen dvoboj še ni končan in še tekoči teden se vrše pogajanja mej našimi in ogrskimi ministri. Danes ali jutri dojde iz Budimpešte že večkrat imenovani zastopniki onostranske vlade na Dunaj, kjer se prične bitka na življenje in smrt. Stališči obeh vlad sta zelo omajani, vendar je večja nevarnost za grofa Thuna, kakor pa za njegovega nasprotnika, vsaj v tem trenutku. Posvetovanje se bo vršilo samo o tisti zloglasni klavzuli, na kateri ne mara ničesar izpremeniti ogrska vlada. Šlo se bo le za izpremeno oblike, smisel mora ostati neizpremenjena, tako zahtevajo Mažari. S tem seveda ni prav nič pomagano naši vladi in njeno stališče ostane prej ko slej izredno otežkočeno. Zelo verjetno je toraj, da se konča ta teden s krizo v Thunovem ministerstvu in toraj z zmago mažarske zahteve. Dvoboj bo s tem končan, zmagal bo Szell in sicer s tem, da pride na krmilo naše vlade mož, ki bo s pomočjo § 14. ustregel Szellovi želji in po dovršenem delu prepustil prihodnji parlamentarni vladi za dalj časa neizpremenljive razmere. Govori se sicer, da je mogoča še drugačna rešitev sedanje nagodbene krize, s pomočjo ločitve avstro-ogrskeske banke in carinskega ozemlja, toda do tega bržkone ne pride, ker bi bila potem morda oškodovana ogrska polovica in bi naša dospela do nekaj že davno izgubljenih pravic, kar se pa seveda nikdar ne sme zgoditi po mnenji sedanjih merodajnih mažarskih mož.

Revizija Dreyfusove pravde je sklenjena in Izrael slavi svojo prvo zmago v ti zadevi. Združene komore francoskega kasacijskega

sodišča so v soboto popoldne dovršile svoje delo in ob 3. uri proglasile soglasni sklep, ki se z njim razveljavlja rabsodba vojnega sodišča z dne 22. decembra 1894 in pozove ekskapitana Alfreda Dreyfusa, naj se iznova zagovarja pred vojnim sodiščem, ki naj se snide v mestu Rennes, v glavnem mestu okraja Ille-et-Vilaine. Vojno sodišče bode moralo odgovoriti na to-le vprašanje: Ali je Dreyfus kriv, da je imel v letu 1894 tajne govore z neko zunanjo velesilo ali njenimi agenti, da bi na ta način provzročil sovražstvo ali celo napoved vojske nasproti Franciji, in ali ji je dal v to svrhu potrebna sredstva, s tem, da ji je izročil s pismom, imenovanem bordereau, potrebne note in dokumente? — Kasacijsko sodišče utemeljuje svoj ukrep s tem, da ni razvidno iz predloženih aktov in iz izpovedi zaslišanih prič, da bi bil Dreytus res pisal omenjeno pismo, nasprotno pa je izjavilo več prič, da je Dreyfus v ti zadevi nedolžen. — Židje so toraj za sedaj zmagali in Dreyfus zapusti v kratkem vražji otok, da se osebno zagovarja pred vojnim sodiščem, ki ga je pred petimi leti obsodilo v prognanstvo. Izpolnila se bo toraj njegova in vseh privržencev želja in vsa zadeva iznova razpravlja pred tistimi možmi, ki so ga v prvič proglasili za krivega. Dreyfusovi privrženci so znali dovesti kasacijskemu sodišču toliko dokazov, da je bilo upravičeno dvomiti o prvotni rabsodbi, vojno sodišče bo pa lahko rabsodilo, koliko in kakšnega materiala se je nabralo pozneje, ker je imelo prvo v rokah vse obteževalne dokaze. Kajpada je sedaj na delu ves židovski tabor, da izvabi tudi člane vojnega sodišča na svojo pot. »Častniki so ga obsodili in mu naklonili toliko sramoto; častniki naj mu sedaj tudi povrnejo njegovo čast. Redkokedaj je imelo vojno sodišče lepšo nalogo, nego je ta, ki jo ima rešiti vojno sodišče v Rennes. O tem mestu se sedaj ni mnogo govorilo v zunanjem svetu in tudi v Franciji ne; vojno sodišče pa lahko pripomore z Dreyfusovo afero temu mestu do svetovne slave«. Tako piše včerajšnja dunajska židinja kot odmev splošnega klica iz židovskega tabora, ki bo napel sedaj vse svoje sile, da pokaže tudi članom vojnega sodišča Dreyfusa v najsvetlejši luči. Ali se mu to posreči ali ne, je vprašanje, na katero sedaj ne morejo odgovoriti močje, ki so navajeni samo ene pravice.

Odstop karolinskih otokov Nemčiji.

Te dni se vrše pogajanja mej Španijo in Nemčijo glede odstopa karolinskih otokov, in sicer, kakor se trdi, za 25 milijonov pezet. Temu kupu bodo pritrdile vse velesile, akoravno jih je ravno tu precej interesovanih. V nemškem državnem zboru bodo nasprotovali nakupu samo socialni demokratje, v španskem parlamentu bo pa bržkone bitka bolj vroča, toda ker mora vsakdo uvideti, da vlada nujno potrebuje potrebnega drobiža, bo končno tudi tu našla potrebno večino. V Nemčiji vlada velika naudušenost radi te pridobitve. Nekateri slave Bülova, rekoč: kar se vkljub dolgotrajnemu trudu ni posrečilo Bismaroku, to je dosegel Bülov. Bismaroku prijazni listi ga pa seveda zagovarjajo, češ, da se je Bismarck raje pokoril rabsodbi papeževi, nego bi bil vprizoril vojsko radi neznatnih karolinskih otokov. Sicer bi bila pa ta izguba tedaj bolj bolela Španijo kot velesilo, kakor pa jo boli sedaj, ko je izločena iz števila velevlasti. Vseh pravic se seveda Španija ne bo odrekla s tem odstopom. Izgovorila si je na vsaki izmed teh otoških skupin po eno postajo za premog, poleg tega ji prizna Nemčija doma in na kolonijah največ predpravice.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. junija.

(Deželni predsednik baron Hein) se je odpeljal danes dopoldne za nekaj dni na Dunaj.

(Prijeteljski večer) v Katoliškem domu bo v sredo 7. t. m. ob 8. uri. Razgovor bo o literarnih stvarih. Vodil ga bo vodja prof. dr. Fr. Lampe

(Zadržniki nadzorniki.) Dunajski uradni list je objavil v soboto naslednjo naredbo trgovinskega ministra: V svrhu pospeševanja in razvoja obrtnega zadržništva bodo nastavljeni zadržniški nadzorniki kot posebni organi trgovinskega ministerstva, katerih naloga obstoji v tem, da pospešujejo zadržuge, pomagajo obrtnim oblastvom pri nadzoru obrtnih zadržug in o njih delovanju poročajo trgovinskemu ministerstvu.

(Bratovščina) duhovnikov presv. Srca dekanije ljubljanske bo imela mesečni shod dne 8. junija v Št. Vidu nad Ljubljano ob 1. uri popoldne. Vsi člani so uljudno povabljeni.

(Shod katoliškega političnega društva v So-strem.) Včeraj ob 1/4. uri popoldne je napravilo katoliško politično društvo shod, katerega se je udeležilo nad 600 zborovavcev. Shodu je predsedoval kanonik Kalan. — Državni poslanec svetnik Vencajz je zborovalcem v temeljitem in poljudnem govoru poročal o državnem zboru, o žalostnih razmerah v državi, katere je zakrivil nemški lažiliberalizem, razpravljal je naše domače razmere, kjer tudi isti lažiliberalizem dela po nepotrebnem prepire mej rodnimi brati ter tako obtežuje in celo onemogočuje nujno potrebno skupno delo proti skupnemu sovražniku, opisoval je, kako je izpostavljen najbolj prostaškim napadom vsakdo, ki si upa po svojem najboljšem prepričanju delovati v korist ljudstva, vspodbujal je je zborovalce, naj krepko vztrajajo pri svoji stari poštenu slovenski in krščanski zastavi, naj se pridno družijo v gospodarske zadržuge, da bodo duševno izobraženi in gospodarski samostojni domovini ponos in branik. — Poslušalci so z velikim zanimanjem sledili izvajanju svojega državnega poslanca ter njegovemu govoru pritrdjevali z dobroklici in ploskanjem. — Kanonik Kalan je nato obširno govoril o delovanju deželnega zbora kranjskega ter dokazoval nujno potrebo kmetijske gospodarske organizacije, katero morata podpirati država in dežela, ako imata kaj smisla za svojo in svojih podanikov koristi. Najhujši nasprotnik ti gospodarski organizaciji ljudstva je liberalizem, ki je razkropil človeško družbo ter razprl posamezne stanove. Zato pa je boj proti liberalizmu tudi na gospodarskem polju naša prva dolžnost. — Po tem govoru se je z zahvalo govornikoma zaključil lep shod in zborovalci so izražali željo, da se zopet kmalu snidejo na takem shodu.

(Občni zbor »umetniškega« društva) je včeraj v »Narodnem domu« obiskalo celih 15 oseb, mej njimi samo 2 kiparja in 3 slikarji. Videlo se je, da umetniške kroge nič kaj ne veseli, udati se Govekarjevemu in Aškerčevemu duševnemu vodstvu. Vsekakor so ti krogi spoznali, da bi svojemu poklicu prav nič ne koristili, ako bi sedeli poleg moža, ki je pri zadnjem sestanku v Lloydovi restavraciji govoril naravnost surovo in izživajoče o stranki, ki je mej nami prva in skoro edina pospeševalnica slovenske umetnosti in podpornica slovenskih umetnikov. Ako se že ob rojstvu takozvanega umetniškega društva kriči, da je »klerikalizem« nasproten vsaki umetnosti, ako že ob porodu novega društva Govekar in Aškerc z vso svojo usiljivostjo agitujeta za svoja »načela«, potem naj se ne misli, da nas bode mrtvi § 4. društvenih pravil: »Politika je iz društva izključena« užgal za tako čudno družbo. Zbrani petnajstori je toraj prav povedal kipar g. Andrej Rovšek, da v to neumetniško družbo umetniki ne pojdejo in da jih lepa večina pristopi še le tedaj, kadar ne bodo majorizirani po pisateljih. Jerobstva ne potrebujejo. Po ti izjavi bi se skoro občni zbor ne bil vršil. Vendar je neki Anton Kristan (menda tudi umetnik »po svoje«) tako upil na zbrano družbo, da se je g. Franke odločil predsedovati družini. V svojem nagovoru je poudarjal, da se je treba ozirati na cerkev, ki je mej nami prva odjemateljica umetnostnih proizvodov. Konečno je pa pozval tiste, ki se s sedaj nameravanim društvom na strinjajo, da zapuste sobo. Ko je vsled tega poziva g. kipar Rovšek hotel oditi, ni nihče zborovalecev protestoval. Govekar je hotel, da zapuste zborovališče tudi njemu nasprotni zastopniki časopisja. Ko je naš poročevalec proti temu se odločno zavaroval ter povedal, da je tako postopanje skandalozno ob rojstvu nepolitičnega društva, ostal je tudi g. kipar Rovšek v sobi. S tem svojim postopanjem so gospodje pri novem umetniškem društvu pokazali, kako si mislijo »svobodo« v društvu. Na to se je volil odbor. Predsednikom so izvolili nenavzočega ravnatelja obrtnih šol ljubljanskih g. Šubica, ki je odbornik društva za krščansko umetnost, podpredsednikom prof. Franketa, tajnikom Al. Gangla, blagajnikom prof. Gerbića, odborniki Vatroslava Holca, slikarja Jakopiča, kiparja Zajca in Govekar je predlagal še učitelja za risanje Al. Šubica. — Preglednikoma sta bila izvoljena

Aškerc in režiser Inemann. Gosp. Pahor je želel poravnati nasprotstva ter se je čudil, kako je strankarstvo zašlo v umetniško društvo. Gosp. kipar Rovšek je izjavil, da so strankarstvo ustanovitelji pokazali tudi na današnjem ustanovnem zboru, ker so zborovalce sebi nasprotnega mnenja podili iz sobane. S tem se je žalostni ustanovni občni zbor zaključil. Gospoda Rovška zahvaljujemo na vrlem, možatem nastopu. — Poskus, napraviti tako društvo, je očitno naperjen proti društvu za krščansko umetnost, ki lepo deluje in pri katerem bi tudi snovatelji novega društva našli lepo polje za svoje delo, če bi sploh hoteli delati.

(Shod katoliškega političnega društva v Štepanji vasi.) Včeraj popoldne ob 1/5. uri se je vršil v Štepanji vasi javen shod katoliškega političnega društva v gostilni gospoda Povšeta. Shodu je predsedoval društveni odbornik dr. Brejc, ki je pozdravil navzoče z iskrenimi besedami in dal besedo Gostinčarju, ki je govoril o razločku liberalizma in krščanstva glede na občno ljudsko blagostanje. Liberalizem s svojo svobodo je razdejal skupnost ljudstva in ljudstvo usužnjil kapitalizmu in tako provzročil sedanji gospodarski nered. Kaj more in hoče storiti liberalizem za naše ljudstvo, so nam najjasnejši dokaz naši domači liberalci, ki z vsemi silami delujejo proti organizaciji kmetijskega, obrtnega in delavskega stanu. Združili so se tudi z Nemci in tako združeni dovolili nemškemu gledališču v Ljubljani svoto 6000 gld., »Naši straži« pa malenkostni dar 100 gld. Torej za nemško gledališče 6000, za obrambo slovenske posesti ob naših mejah pa borih 100 gld. Marsikaka občina tudi ni dobila podpore, morda par sto goldinarjev, koje bi bila krvavo potrebovala, toda nemško gledališče v Ljubljani je moralo dobiti 6000. Liberalci niso prijatelji ljudstva, to so pokazali tudi na ljubljanskem rotovžu s tem, da so v klubu občinskih svetovalcev sklenili, ne dati delavcem volivne pravice. Da liberalci za ljudsko blagostanje ne skrbijo, nam je dokaz delavsko varstvo: Zavarovalnice proti nezgodam in bolniške blagajne sklenil je državni zbor za časa Taaffejeve vlade, ta državni zbor pa je bil po svoji večini protiliberalen. Tako vidimo iz dejanj liberalcev samih, da niso prijatelji ljudstva. Krščanski socialci hočemo priboriti ljudstvu zopet njegovo veljavo, samostojnost in blagostanje. Zato pa moramo porabiti vse sile. Pred vsem nam je potreba moštva, katero moremo dobiti v trdnem verskem prepričanju. Tudi pri občinski volitvi morate gledati, da izvolite poštene, kremenite krščanske može, ki bodo imeli voljo podpirati in gojiti kmetiškemu stanu tako potrebno združno organizacijo. Mi vsi smo dolžni spoštovati svoje starše in prednike, to pa moremo najboljši, ako spoštujemo ona načela in svetinje, za katere so oni prelili svojo srčno kri. Katoliška vera in jezik slovenski ste ti svetinji, branimo jih s tesno organizacijo samopomoči. — G. Kregar je potem pojasnjujoč delovanje naših liberalcev v mestnem zboru ljubljanskem pokazal, kako malo se liberalci ozirajo na resnične potrebe in koristi ljudstva. Omenjal je boja proti konsumnim društvom, kojega liberalci v obrambo posamnih krčmarjev in branjecev bijejo z vsemi silami in sredstvi. Priporočal je zbranim, da si zasnujejo perilno zadrugo, ki bi v njej lahko dosegli lepih uspehov. — Gostinčar je potem še pojasnil, da konsumna društva nimajo namena komu škodovati ali ga uničiti, in da so tisti, ki vsled konsumnih društev trpe kako škodo, tega krivi sami. Bodite z ljudstvom in ni se nobenemu bati hudega. Kdor pa ni z ljudstvom, naj pripiše samemu sebi, ako mu ljudstvo obrne hrbet. Mi sami želimo, da bi ne bilo potreba konsumnih društev. Dokler pa ista služijo v ljudsko obrambo, toliko časa so nujno potrebna. — Gospod predsednik shodu dr. Brejc pojasnjuje vsebino govorov, iz katerih je razvidno, da le krščanstvo je prava pot do boljše prihodnosti. Liberalci zabavljajo proti krščanstvu in duhovnikom, ker ti v resnici nekaj store za ljudstvo in s tem onemogočujejo vstop liberalizmu v narod. Z živio-klici cesarju in papežu, kakor tudi resnemu krščanskemu delu in edinosti je zaključil na to lepi shod. Navzoči zborovalci so z velikim zanimanjem poslušali razne govore, glasno odobravanje je bilo dokaz, da so jih tudi umeli.

(Iz Kranja.) 4. junija. Skromno se je danes otvorila razstava naše obrtne nadaljevalne šole, brez vseh posebnosti in slovesnosti. Tolikanj bolj nas je tedaj presenetilo, ko smo ogledovali razne krasne risarske izdelke. Od početnih črt do najbolj kompliciranih skupin se nam je predložil lep uspeh letošnjega leta. Učenci so pokazali, da bodo kos svoji stroki ter lahko napredovali po tako skrbnem pouku in tako ugodili težavnim zahtevam sedanjega časa. Dva momenta pa moram vzbuditi pri ti razstavi, da so bila namreč razložena izključno dela vajencev ter da se je iz njih del videla neka posebna vnema za risanje.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri popoldne ob 6. uri redno sejo z naslednjim vsporedom: I. Naznanila predsedstva. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o prošnji Urbana Zupanca zaradi izplačila odškodnine za odstopljeni svet na Cojzovi cesti; 2. o razpisu c. kr. deželne vlade zaradi odstranitve skladišča za smodnik ob Gruberjevem kanalu. IV. Finančnega odseka poročila: 1. o ponudbi Ferdinanda Staudacherja za odkup stavbišča ob podaljšanih Nunskih ulicah; 2. o poročilu mestnega magistrata v zadevi odstranitve mestne hišice na Poljanskem nasipu št. 4; 3. o ponudbi Antona Reisnerja v zadevi zamenjave njegove hiše v Slomškovih ulicah z mestno hišo ob Reaslejevi cesti; 4. o županovem dopisu glede odposlatve upravitelja mestne elektrarne inženirja Alojzija Ciuhe na električno razstavo v Como. V. Stavbnega odseka poročila: 1. o premembi uravnalnega načrta za stavbišče, na katerem je stalo redutno poslopje; 2. o prošnji Jakoba Pezdirja na Karolinski zemlji zaradi preuredb v njegovi hiši; 3. o regulaciji južnega dela Vodmata. VI. Policijskega odseka poročila: 1. o delovanju »prostovoljnega gasilnega društva« za čas od 1. dne januarja do 31. dne marta t. l.; 2. o ponovljeni prošnji pekarske zadruge za odpravo prodaje kruha na vseh javnih prostorih in po vežah; 3. o ustanovitvi mestne posredovalnice za delo; 4. o ceniku društva prvih ljubljanskih postreščakov. VII. Odseka za olupšavo mesta poročilo o uredbi ostalega dela »Zvezde«. VIII. Direktorija mestne elektrarne poročilo o računskem zaključku za leto 1898. IV. Klavničnega ravnateljstva poročila: 1. o mestnega živinozdravnika poročilo glede mestne klavnice in o živinskih sejmovih leta 1898, 2. o računskem sklepu mestne klavnice za leto 1898; 3. o prošnji mesarja Ivana Zajca za vrnitev preveč plačane kavcije. X. Regulačnega odseka poročila: 1. o ponudbi Valentin Zeschkovih dedičev glede odkupa poslopij v Dalmatinovih ulicah in glede odkupa onega sveta, ki bi se eventualno potreboval za napravo javnega trga pred justičnim poslopjem; 2. o ponudbi Vinka Vojevića na Tržaški cesti št. 27; 3. o ponudbeni izjavi Franje Ravniharjeve v Špitalskih ulicah glede javnega sveta, kateri je pridobila njena hiša; 4. o ponudbeni izjavi Antona Kleina v Špitalskih ulicah glede javnega sveta, ki ga je pridobila njegova hiša; 5. o ponudbi Josipine Jermanove v Kolodvorskih ulicah št. 7; 6. o ponudbi Karoline Treove na sv. Petra cesti; 7. o ponudbi Marije pl. Farkaševe na Karlovski cesti. XI. Personalnega in pravnega odseka poročilo o nameščenju knjigovodskega praktikanta. XIII. Finančnega odseka poročilo o prošnji nekega mestnega uslužbenca za podporo.

(Posvečevanje zvonov.) Minolo soboto so bili posvečeni zvonovi za sledeče cerkve in sicer trije (1823,5, 858 in 559 kg) za župno cerkev v Robu, dva (727,5 in 409 kg) za podružnico sv. Petra župnije Oblak, eden (146 kg) za podružnico Vseh svetnikov župnije Črmošnjice, dva (102,5 in 51 kg) za podružnico sv. Jurija župnije Senožeče, trije (122,5, 62,5 in 34,5 kg) za podružnico Matere božje župnije Żydaczów v Galiciji. Poleg tega je izgotovila Samassova livarna tri zvonove za stolnico v Pietermaritzburgu, Natal, in sedem zvonov za razne podružnice opatiije Mariannehill, Natal, Južna Afrika.

(Hribar-Tavčar) hočeta protestovati proti zahtevam nemške opozicije. Tudi mi protestujemo kar najodločneje proti preširno-budalastim zahtevam nemških matadorjev. A da bi Hribar, Tavčar in družba, ki v kranjskem deželnem zboru delujejo združeni z Nemci, protestovali proti zahtevam, pri kojih je sodeloval tudi Schwegel, bilo bi smešno. Možje, ki so doma kar najožje združeni z Nemci, hočejo na zunaj protestovati. To je še več

kot smešno. Čisto umestna je izjava vodstva katoliško-narodne stranke v Ljubljani, da ista se takega shoda liberalnih deželnih poslancev udeležiti ne more, dokler isti ne razbijejo zveze z Nemci. Sicer pa je bil naš narodni program zašrtan na vseslovenskem shodu. »Narod« se le smeši s članki od ponedeljka. »Primorski list«.

(Z Gore nad Idrijo.) Srečni smo bili pri vsi nesreči. Pri zadnjem blagoslovu na sv. Rešnjega Telesa praznik so se ravno v trenutku, ko je župnik mislil dati blagoslov, vnele čipke na altarju v župnišču in je bil ves altar koj v ognju in se je vnelo tudi velum in koretelj župniku, ki je goreče čipke potegnil dol. Tudi venec na monštranci je zgorel. Plamen je »obliznil« lase župniku in cerkovniku, ki mu je tudi gorel koretelj. Možje so na obeh ogenj potolkli, od altarja je ostalo samo nekaj pepela, ki ga je nesla burja na vse strani. Dobro, da ni v obližju slamatih streh. Opekeli so se župnik, cerkovnik in eden pevec. Sreča tudi, da ni prišlo med družice šolarice. Da je bilo vse zmésano, si lahko vsak misli. Škode je nekaj čez 100 gld.

(Iz goriške nadškofije.) Č. g. dekan Frančišek Ilvar v Bovcu je nevarno obolel. — Premošeni so: Č. g. Alojzij Bratina gre za spovednika na Sv. Goro; v Gabrije pride č. g. Št. Valentinič, kurat v Merniku; v Mernik gre č. g. Jož Vidmar, kurat na Bajnsicah; v Bajnsice pride č. g. Karol Perinčič, župnik v Soči; kot administrator v Soči gre č. g. Al. Matelič, kapelan v Tominu. Č. gospod kapelan Alojzij Pavlin gre iz Stjaka za drugega kapelana v Komen; v Štjak pride kapelan č. g. Frančišek Klanjšček iz Kamnja, kamor pride Ivan Ferfolja, kapelan pri Sv. Luciji.

(Iz Vuhreda) se poroča, da je bil dne 3. junija daleč na okrog znani dobrotnik župnijskih in podružnih cerkev gosp. Janez Pahernik odlikovan s križcem za zasluge cerkve in sv. Očeta (pro Ecclesia et Pontifice), ki mu je bil nedavno poslan iz Rima, ter po milostljivem knezu in škofu lavantinskem mu izročen s slovesnostjo ob priložnosti birmovanja v vuhredski župniji. Bog živi blagega odlikovanca še mnoga leta v korist cerkve in naroda slovenskega.

(Iz Studenega.) Od 18. do 25. maja smo obhajali v Studenem sveti misijon, katerega sta vodila preč. gg. patra Doljak in Vrhovec. Naše ljudstvo je prvič, odkar župnija obstoji, deležno postalo te milosti in pokazalo je, da jo zna dostojno ceniti. Prihajali so zelo marljivo k misijonskim govorom in ganljivo je bilo videti, kako mirno in pazljivo so poslušali zares izvrstne pridige preč. gospodov patrov. Zatoraj upamo, da bo sveti misijon v njih srcih obrodil najboljše sad, vsaj prvi dobri uspeh se je že pokazal med svetim misijonom, ko jih je nad 900 z vso vnetostjo prejel svete zakramente in so se z malo izjemo vsi župljani združili s svojim Bogom. Hvala bodi Bogu za srečni uspeh, hvala pa tudi vnetima gospodoma misijonarjema za njuno neumorno delovanje. Hvala bodi tudi preč. gospodu dekanu iz Cirknice, ki je v kljub deževju prišel poveljati sklep svetega opravila in hvala gospodom sosedom iz Hrenovic in Planine, ki so nas tako bratovski podpirali v duhovnem delu.

(Ustrelil se je) v petek dopoldne v nekem dunajskem hotelu 32-letni služabnik princa Hugona Windischgratza Fran Adamič, doma iz Šmartina (?) na Kranjskem. Poprej je še usmrtil neko 29-letno kuharico, s katero je pohajal nekaj dni po Dunaju.

Društva.

(I. ljubljansko uradniško konsumno društvo) vabi na XI. redni občni zbor, ki bo 10. junija ob 1/8. uri zvečer pri »Lloydu«, in razpošilja letno poročilo za minulo upravno leto, ki iz njega povzamemo naslednje podatke: Koncem leta 1897 je imelo konsumno društvo 327 družbenikov, kateri so bili vplačali deležnih vlog 11.861 gld. 34 kr. Tekom leta 1898 je pristopilo 16 družbenikov z deležnimi vlogami 641 gld. 7 kr. Skupaj je torej 343 družbenikov z deležnimi vlogami 12.502 gld. 41 kr. Izstopilo je 11 družbenikov in se je na vlogah vrnilo, oziroma zaračunilo 838 gld. Društveno stanje bilo je torej koncem leta 1898: 332 družbenikov z vplačanimi deležnimi vlogami v znesku 11.664 gld. 41 kr. V primeri s številom družbenikov, katero se je izkazalo koncem leta 1897, namreč 327, je število družbenikov koncem leta 1898 za 5 višje. Dobiček znaša glasom računa o dobičku in o izgubi 688 gld. 50 kr. — Denarnega prometa je bilo

71.724 gld. 3 kr. Rezervni zaklad znaša 1606 gld. 01 kr. Članom se izplača šodstotna dividenda.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 5. junija. Listi poročajo, da bo v sedanjih pogajanjih mej avstrijsko in ogrsko vlado na posebno željo cesarjevo posredoval zunanji minister grof Goluhovski.

Dunaj, 5. junija. Včeraj so se dalje časa posvetovali ministri Thun, Goluhovski in Kallay.

Dunaj, 5. junija. Iz Budimpešte poročajo, da se je vršil včeraj ministerski svet, ki se je pečal s kompromisnimi predlogi, na katerih podlagi se nadjajo ogrski ministri sporazumiti se z avstrijsko vlado. Sklenilo se je tudi, da se ministri podajo jutri na Dunaj.

Dunaj, 5. junija. Včeraj so priredili socialni-demokratje pod vodstvom svojih židovskih voditeljev velike demonstracije na Francovem in dvornem okrogu, ker jim je oblastvo prepovedalo shod v dvorani „Musikvereina“. Udeležilo se je obhoda do 6000 delavcev, ki so kričali „pereat“ policiji, vladi in Luegerju. Aretovanih je bilo 31 oseb, mej temi urednik „Arbeiter - Zeitz-e“, Bretschneider.

Pariz, 5. junija. Ministerski svet, kate-rega so se poleg Dupuy-a udeležili ministri za vojno, pravosodje, mornarico in naselbine, je sklenil včeraj, da odpluje takoj križarka „Sfax“ proti vražjemu otoku in dovede Dreyfusa v Brest, kamor bo dospel 26. junija. Potem ga vojaška oblast odvede v ječo v Rennesu.

Pariz, 5. junija. Vsi revizionistični listi zahtevajo, da pozove vlada na odgovor člane prejšnjega vojnega sodišča, ki so obsodili ekskapitana Dreyfusa.

Pariz, 5. junija. Zola se je vrnil v Pariz in v posebnem pismu naznanil glavnemu prokuratorju, da mu sedaj lahko izroči obtožnico.

Pariz, 5. junija. Pri dirki v Auteuilu, katere sta se mej drugimi udeležila tudi predsednik Loubet in ministerski predsednik Dupuy, so se pojavili veliki nemiri. Množica, razburjena vsled sklepa kasacijskega sodišča, je venomer kričala: „Živela armada! Proč z židi!“ Grof Christiani je prodrl do odra, na katerem je stal Loubet, ter zamahnil z roko proti predsedniku, ki pa je napad odbil. Aretovanih je bilo na poziv ministerskega predsednika 130 oseb, mej temi dva grofa.

Umrli so:

1. junija. Viktor Moskat, paznika sin, 3 leta, Cesta na loko 14, jetika. — Marija Mave, gostija, 88 let, Karlovska cesta 11, ostarelost. — Milan Berdajs, mizarja sin, 11 ur, Poljanska cesta 66, oslabljenje.

V bolnišnici:

29. maja. Franc Vavpotič, dninar, 60 let, vsled raka. — Ivana Ostrin, kajzarica, 44 let, nephritis chron. — Marijana Sušteršič, gostija, 80 let, srčna hiba in plućnica. — 30. maja. Jozefa Pregel, dekla, 26 let, jetika. — Neža Leonardi, gostija, 62 let, plućnica. — 31. maja. Martin Uran, rudar, 41 let, dementia paralytica. — Marija Novak, posestnica, 43 let, ruptura uteri peritonitis septica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah
3	9. zvečer	739.4	17.0	sl. szah.	jasno	0.0
4	7. jutraj 2. popol.	740.5 738.8	12.5 25.8	sl. jvzh. sr. jug	jasno »	0.0
4	9. zvečer	739.1	19.0	sl. jug	skoro jasno	
5	7. jutraj 2. popol.	740.7 740.3	14.2 27.4	sr. vzh. sr. jzah.	jasno »	0.0

Srednja temperatura sobote 17.5°, normale: 16.3°
Srednja temperatura nedelje 19.1°, normale: 16.4°.

Zahvala.

Vseslovenska slavnost krščanskosocialnih delavcev je končana. Ko pripravljali odbor o nji sliši od povsod le en glas veselja in zadovoljnosti zaradi sijajnega uspeha, zaveda se prav živo, koliko zahvalo je dolžan vsem, ki so ga podpirali pri težavnem delu.

Podpisani odbor zahvaljuje presvetlega gospoda kneza in škofa dr. Antona Bonaventuro Jegliča, ki je preprijazno vodil vso cerkveno slovesnost v uršulinski cerkvi; kumico blagorodno gospo Franjo Pollakovo, ki je največ pripomogla krščanskosocialni »Zvezi« do prekrasne zastave, ki jo je na dan blagoslovljenja ozaljšala še s prelepimi dragocenimi trakovi. Slovensko krščanskosocialno delavstvo bode blago gospo za to izredno ljubeznivost ohranilo v trajnem in hvaležnem spominu!

Odbor izreka dalje iskreno zahvalo: g. arhitektu Jos. Plečniku za ženialni načrt za zastavo ter za ves preobili trud, ki ga je imel z nje izdelovanjem, ne da bi sprejel od »Zveze« najmanjšo odškodnino; blagorodni gospé Hlavkovi za izredno ukusno izvršitev secesijskega praporja; gosp. kiparju Zajcu za idealnolepi kip sv. Mihaela vrh zastavnega droga ter delavskega emblema; čč. gospem uršulinkam za vezenje kumičnih travkov, ki so vzbujali splošno pozornost in občudovanje, ter gospodični Czerny za izdelek lepih travkov s slovensko trobojnico, dar katoliškega društva za delavke v Ljubljani;

blagorodnemu gospodu Gutmanu, postaje načelniku kolodvora južne železnice, za preveliko prijaznost, s katero je pripravljalnemu odboru omogočil pristrčni sprejem dragih bratskih društev na kolodvoru;

vsem, ki so pripomogli, da se je serenada na predvečer obnesla v občno zadovoljnost:

g. pevovodju Sachsu ter njega pevcem za prekrasno petje, naudušenim društvenicam »Zvezec«, ki so se udeležile obhoda v narodni noši, vrlim fantom z Bleda, ki so istakali v prekrasni narodni noši čvrsto korakali pred godbo; tvrdkama O. Dolenec ter Šupevec za podarjene svetilke; vsem, ki so drage volje postregli dragim gostom s prenočišči,

slavnima hrvatskima društvoma »Slogia« iz Siska ter »Zanatlijskemu društvu« iz Zagreba za dragocena žeblija, ki bodeta v zastavi večno pričala o pobračenih društvih; odposlancem delavcev zagrebških, odposlancem s Češkega; čast. predstojništvu uršulinskega samostana za prepustitev in ozaljšanje ter premilo petje v mej sv. mašo;

slavni kranjski hranilnici za blagovoljno prepustitev prostorov na »Starem strelišču«; blag. g. Mathianu, ki je brezplačno tako ukusno priredil šotore za bazar;

gospem in gospodičinam, ki so se tako zelo trudile, da je bazar dosegel najboljši, nepričakovan uspeh: gospé Povšetovi ter nje gospicam hčerkam, gospicama Vencajzovima, gospodični Peterčevi, ki je bila zlasti marljiva pri

pripravljanju za bazar, gospodični Krekovi, Trtnikovi ter Dermastijevi; vsem p. n. darovateljem raznih prispevkov za bazar.

Dalje vsem p. n. društvom, ki so pripomogla do neskaljenega veselja pri ljudski veselici popoldne: pevskemu zboru »Katol. društva za delavke« v Ljubljani ter njega izkušenemu pevovodju g. ravnatelju Belarju, zboru, ki je v pravem pomenu besede vso mnogobrojno množico očaral ter za trenutke odmaknil zemlji; Slov. kat. delavskemu pevskemu društvu »Zvon« za »Našo pesem«, točnemu pevskemu zboru »Zidarskega intesarskega društva« v Ljubljani, mlademu pevskemu društvu »Lipa«, marljivemu delavskemu orkestru iz Idrije; slavnim ognjegasnim društvom ter vsem drugim, ki so vkljub skrajno neugodnemu vremenu prihiteli od daleč: z Dunaja, Gradca, Štajerskega, Koroškega ter Primorskega, kakor tudi od vseh strani ožje kranjske naše domovine prisegat zvestobo načelom krščanskega socializma; vsem, ki so se spomnili slavnosti z naudušenimi brzojavkami, končno hvala vsemu slovenskemu krščansko socialnemu časopisu, ki je priporočalo slavnost ter o nji poročalo. Naprej zastava »Zveze!«

Pripravljajni odbor.

525 1-1

Frančiske Verderber roj. Černé

katera je danes ob polu 6. uri zvečer po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 46. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage pokojne bode v torek, dne 6. junija t. l., ob 5. uri popoldne v hiši žalosti blagoslovljeno, preneseno na pokopališče k sv. Pavlu ter v gomilo položeno.

Svete maše zadušnice brale se bodo v več cerkvah.

Drago pokojnico priporočam v molitev in blag spomin.

Na Vrhniki, dne 4. junija 1899.

10 mladih junčkov za plemo

möltalske pasme, ima na prodaj

graščina Habah,

516 3-3

pošta Mengeš.

Hiša,

pred dvema letoma dozidana, se prodá iz proste roke pod zelo ugodnimi pogoji.

Več se izve pri hišni lastnici, Valvazorjev trg šte. 5 (trafika). 524 2-1

Ugoden postranski zaslužek

za krščanske trgovce, učitelje, uradnike in agente na Kranjskem in v Istri je zastopstvo »Unio Catholica«.

Pojasnila daje pismeno in ustno ravnateljstvo na Dunaju, l., Bäckerstrasse 14 in glavno zastopstvo v Ljubljani na Kongresnem trgu. 513 8-2

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne do dne po 4%.

Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 5. junija.		Dne 3. junija.		Kreditne srečke, 100 gld.		200 gld 50 kr.
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	162	—
Skupni državni dolg v srebru	100	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	10
Avstrijska zlata renta 4%	120	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193	Rudolfove srečke, 10 gld.	28	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	Salmove srečke, 40 gld.	85	50
Ogerska zlata renta 4%	119	Tisine srečke 4%, 100 gld.	188	St. Genčis srečke, 40 gld.	84	—
Ogerska krona renta 4%, 200	96	Dunavske vravnjavne srečke 5%	129	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	916	Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	108	Ljubljanske srečke	24	—
Kreditne delnice, 160 gld.	359	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152	75
London vista	120	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3335	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	454	—
30 mark	11	Prioritetne obveznice državne železnice	214	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	63	25
30 frankov (napoleonidor)	9	» južne železnice 3%	168	Splošna avstrijska stavbinska družba	108	—
Italijanski bankovci	44	» južne železnice 5%	123	Montanska družba avstr. plan.	239	—
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnice 4%	99	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	186	—
				Papirnih rubljev 100	127	62

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.